

ΑΣ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

ΑΛΙΜΟΝΟ, ΕΝ ΕΤΗ 2012, ΔΕΝ ΔΙΑΨΕΥΣΑΜΕ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ...

Η δραματική, σε όλα τα επίπεδα πολιτισμού κρίση της χώρας μας έχει εγκλωβίσει τους σκληρά δοκιμαζόμενους Έλληνες πολίτες στην φλεγόμενη πραγματικότητα που βιώνουν. Τα ανυπέρβλητα οικονομικά προβλήματα, και τα πολυκαιρισμένα πολιτικά και ιδεολογικά πάθη δεν μας αφήνουν να απομακρυνθούμε από αυτήν, και να την παρατηρήσουμε – αντιμετωπίσουμε με καθαρό μυαλό. Η σκέψη μας, τα όνειρά μας, η ψυχή μας, ακόμη και το σώμα μας βρίσκονται φυλακισμένα στο αδιέξοδο τώρα. Οι ψυχικές μας άμυνες χαλαρώνουν, απαγορεύοντας τη σκέψη, την περισυλλογή, τη συζήτηση, το στοχασμό, τον συναισθηματικό ή ηθικό δισταγμό αν θέλετε.

Όταν επι τέλους συνειδητοποιήσαμε ότι μας κατακαίει μια μεγάλη πυρκαγιά της εποχής μας, καταστήσαμε ανενεργά τα χρήσιμα θεόσδοτα αυτά όπλα του νοήμονος ανθρώπινου είδους, πέσαμε αμαχητί στην πλάνη της οριστικής ήττας, και αποστρέψαμε με πανικό το βλέμμα από τον φωτεινό ορίζοντα της μάχης και της ελπίδας.

Είναι αλήθεια ό,τι όλοι αυτοί που οργάνωσαν έντεχνα και όρθωσαν τα πνευματικά οδοφράγματα των ιδεολογικών φανατισμών και την κοινή συναισθηματικότητα, ομού και τα οικονομικά τεχνάσματα απέκοψαν τη διάθεση μας για έρευνα και μελέτη, αλλά και την πορεία μας προς την ευημερία, τη γαλήνη, την ηθική ζωή και την αξιοπρέπεια. Κι εμείς υιοθετώντας τα λανθασμένα στοιχεία τους, απωλέσαμε την πρόσβαση στην ορθή κρίση και εκτίμηση των γεγονότων.

Γιατί όμως αποτύχαμε; Διότι απλούστατα απομακρυνθήκαμε από τις ιστορικές μας καταβολές, από τις δοκιμασμένες πρακτικές και παραδόσεις, μα και την ανεκτίμητη πείρα της ζωής των προγόνων μας. Απομακρυνθήκαμε από το σίγουρο δρόμο τους, που όταν αποφασίσεις να τον ακολουθήσεις, θα σε οδηγήσει με βεβαιότητα στην ανάγκη του ελέγχου. Και φυσικά εννοώ όλες τις εμπειρίες των παλαιών ανθρώπων στην πολιτική, θρησκευτική, πνευματική, κοινωνική και οικονομική ζωή τους. Και η πείρα που αποκόμισαν ως πραγματικοί αθλητές της ζωής, τους διέσωσε ανέκαθεν και το Ελληνικό έθνος έφτασε μέχρι τις χαλεπές σημερινές μέρες του.

Αυτή η πείρα δεν αγοράζεται, αποκτάτε με κόπους και θυσίες και προσφέρεται με αγάπη και ανιδιοτέλεια στις επόμενες γενεές. και αυτή η πείρα του μόχθου είναι πολύτιμο εφόδιο και όπλο του ανθρώπου, αλλά και ένα είδος ευαίσθητης κεραίας που εντοπίζει το λάθος και τον κίνδυνο, τον προειδοποιεί για την επερχόμενη λαίλαπα, τον αφυπνίζει για να ανασυντάξει τις δυνάμεις του και να αντιδράσει έγκαιρα, για να διασωθεί.

Αυτή η πείρα δεν είναι συνταγή, ή πανάκεια στα νέα δεδομένα, αλλά και ένα είδος μαγιάς, που θα γονιμοποιήσει την ορθή σκέψη στον στίβο της έρευνας, ή ακόμη ένας πολύ-ερμηνευτος χρησμός.

Ο Έλληνας έχει αποδείξει στην ιστορική του πορεία σ' αυτόν τον πλανήτη, ότι είναι οξύνοους, πολυμήχανος. Ότι μπορεί να εντοπίσει, συγκρίνει, επεξεργαστεί και κρίνει σωστά οποιαδήποτε επικίνδυνη κατάσταση.

Στις μέρες μας βρίθουν οι στρατευμένοι , οι μέτριοι, οι μοχθηροί, οι πονηροί, οι ανήθικοι, οι συκοφάντες, οι αναξιοπρεπείς, οι ψευτο-ιδεολόγοι, οι προπαγανδιστές, που καλλιεργούν με ικανότητα νοσηρές και καταστροφικές καταστάσεις, προς όφελός τους . Που αποπροσανατολίζουν, καταστρέφουν τα υγιή πρότυπα, ισοπεδώνουν τις αξίες, φιμώνουν τις όποιες ελεύθερες και τίμιες πνευματικές φωνές , που απέμειναν στο τόπο μας.

Με αυτές τις μεθόδους αυτοί οι μιαροί παροπλίζουν και αχρηστεύουν τις πολύτιμες δυνάμεις μας. Αυτές που όποτε ενεργοποιήθηκαν, από τους ελεύθερους και υπερήφανους Έλληνες άναψαν σαν φλόγες δυνατές, που φώτισαν τα σκοτεινά πάθη της ζωής τους και μέσω αγώνων διαμόρφωσαν και καταστάλαξαν σε γόνιμες οριστικές μορφές.

Είναι καιρός οι βλάπτοντες και οι υβριστές του Ελληνικού έθνους να τιμωρηθούν επι τόπου και παραχρήμα από την Ελληνική Δικαιοσύνη. Είναι καιρός να απομακρυνθεί από την πολιτική ζωή του τόπου μας το είδος εκείνο των όποιων πολιτικών, που αντιπροσωπεύουν τη φθορά, την παρακμή, τους μικροσυμβιβασμούς, τα μικροσυμφέροντα, την κατάχρηση , την εθνική προδοσία, και να αντικατασταθούν από άλλους άξιους, τίμιους και ηθικούς, με υψηλά οράματα, που αγαπούν και μάχονται για τα πεπρωμένα του έθνους. Αυτούς που αφήνουν πρόθυμα τις θεωρίες και προβαίνουν άμεσα σε πράξεις , ως γνήσιοι Έλληνες πολιτικοί άνθρωποι.

Οι από καιρού απελπισμένες εκκλήσεις των Ελλήνων πολιτών, στις διαμαρτυρίες και στα παράπονά τους, προς τους πολιτικούς, που επέλεξαν να τους εκπροσωπούν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, δέχονται ως απάντηση τους την αμηχανία, τις σαθρές δικαιολογίες, τις υποκριτικές δηλώσεις, τις απειλές, τη βία, και τις όποιες ύποπτες συνειδήσεις. Ο καλλιεργούμενος φόβος γεννάει την αδιάκοπη, νοσηρή σχεδόν αβεβαιότητα που αλυσοδένει την Ελλάδα και την γηραιά Ήπειρό μας, ομολογουμένως, θέτοντας του πολίτες σε δεινή και μειονεκτική θέση.

Οι Έλληνες αντιδρούν στην δυστυχία του συνανθρώπου τους, με την αλληλεγγύη, δίνοντας σε «κάποιους» μαθήματα ανθρωπισμού και αξιοπρέπειας, βροντοφωνάζοντας στ' αυτιά τους, ότι η ιδέα και η πράξη της αγάπης, της φιλαλληλίας, της πίστης, της φιλοπατρίας , της ελπίδας, δεν έχουν πεθάνει, μηδέ πετρώσει στις ψυχές των Ελλήνων, και λειτουργούν ως αποστολείς μηνυμάτων για τους παραλήπτες, αισθανόμενοι έτσι ηθική ικανοποίηση.

Έτσι ξεθυμαίνει ο Ελληνικός λαός , νιώθοντας μια βαθύτερη ανάγκη εξωτερίκευσης του πάθους της δικαιοσύνης και της ελευθερίας και, αξιολογούμενο ως τέτοιο, ενέχει γι' αυτόν υψηλή ηθική σημασία. Είναι η άγρυπνη εγρήγορση της ψυχικής μας θεϊκής συνείδησης , που ορθώνει το ανάστημά της ενάντια στους όποιους απάνθρωπους πολιτικούς δαίμονες της εξουσίας, που την βασανίζουν.

Η φλόγα της ελπίδας δεν πρέπει να σβήσει , από τις οδυνηρές ταπεινώσεις και τις βεβηλώσεις των πολύτιμων παραδόσεων μας , που ποδοπατούν την αλήθεια, τη δικαιοσύνη και την ελευθερία.

Οι μοναχικές φωνές των όσων έντιμων μπορούν και υψώνουν ακόμα τις φωνές τους, ας λειτουργήσουν ως μαγιά αφύπνισης των Ελλήνων και εντολή να διαφυλάξουμε την ελπίδα, να την ενισχύσουμε και να εργαστούμε με αυτήν παραστάτη, εκκινώντας από τον αυτοέλεγχο ενός εκάστου από εμάς, που θέλουμε να λεγόμαστε Έλληνες, να ζούμε ως αληθινοί Έλληνες, έντιμοι, ηθικοί, ελεύθεροι και αξιοπρεπείς.

Ας θυμηθούμε τους ηρωϊκούς και αξιοπρεπείς Μήλιους, που έμειναν σταθεροί στην άρνησή τους, απρόσμενα για τους υβριστές Αθηναίους, που τους εξουσίαζε μια αδυσώπητη δικτατορία δημαγωγών, που τρέφονταν και πλούτιζαν με τον πόλεμο, όπως είχαν πράξει προηγουμένως με δήωση, με σφαγές και εξανδραποδισμούς προς του Λέσβιους.

Είναι πράγματι φρικτό, μια χούφτα ασυνείδητα, άθλια άτομα, να καταφέρνουν να ξεγελούν, και φανατίζουν τους πολίτες και να απεργάζονται επι σειρά ετών τον όλεθρο και τη διάλυση της Ελλάδας μας.

Φοβάμαι πως όταν εξιστορούσε ο Θουκυδίδης τα ζοφερά εκείνα γεγονότα, το έπραττε με την πεποίθηση ότι στο μέλλον θα επαναλαμβάνονταν πολλάκις παρόμοια γεγονότα.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, δεν τον διαψεύσαμε στις μέρες μας...

Τάκης Ιωαννίδης 15 1 2012

Μαθητής της ζωής